

[Jensen (Aale).]

maal, og derfor skal jeg ikke, selv om Fristelsen kunde være stor, gaa ind paa dem.

Naar det ærede Medlem er klar over, at Diskussionen er gaaet godt for ham, vil jeg ikke berøve ham den Glæde. Jeg vil haabe, at han fremdeles, naar han i Fortrykket ser, hvad de forskellige Talere har sagt, vil blive ved at nære denne Opfattelse.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 7de landstingsvalgte Medlem (Rytter) forsvarede sin Udtalelse om, at det var en Bluff-Lovgivning, vi her var kommet ind paa, med, at den Lov, der blev vedtaget i Foraaret, har vist sig ikke at have faaet stor Betydning i Sommerens Løb; der var, saa vidt vides, kun udlaant 16 000 Kr. Ja, men det ærede Medlem ved formentlig, at naar der ikke er sket noget i de sidste Maaneder, er det selvfølgelig, fordi man ude omkring blandt de akkordsøgende og i Akkordudvalgene venter paa de Ændringer, vi her forhandler om, Forhøjelsen af de 8 pCt., som Laanet hidtil har maattet udgøre af Ejendomsskyldværdien, til 10 pCt., og Retskredsudvalgets Afskaffelse, naar Talen er om frivillig Akkord. Derfor er det klart, at indtil det foreliggende Lovforslag er blevet gennemført, er der næsten Standsning i Arbejdet.

Det ærede Medlem beklager sig over, at jeg ikke har gengivet det ærede Medlems Ord rigtigt. Ja, jeg maa erkende, at det er overordentlig vanskeligt at gengive det ærede Medlems Udtalelser, for det er undertiden meget svært at finde nogen Mening i dem. Jeg vil derfor spørge, om jeg ikke opfattede det ærede Medlem rigtigt før, naar jeg mener, at det ærede Medlem i sin sidste Tale udtalte angaaende Sønderjylland, at de gode Resultater, der var opnaaet der, var opnaaet, medens der ingen Lov fandtes. Ganske vist sagde det ærede Medlem lige et Øjeblik efter: Ja, de levede under Loven af 1927. Det første er naturligvis ikke rigtigt, det er det sidste, der er rigtigt. — Det ærede Medlem tilføjede, at de Resultater, der er opnaaet i Sønderjylland, er opnaaet uden Statsmidler. Men det er ikke rigtigt. Den sønderjydske Laanekasse er mig bekendt den, som har staaet Beboerne bi med Bidrag, og her er det formentlig — jeg antager ikke, det ærede Medlem vil benægte, at det er rigtigt — i høj Grad Statsmidler, der er Tale om.

Med Hensyn til Kautionspørgsmaalet

udtalte det ærede Medlem, at han meget gerne vilde have, at Amdsudvalget krævede Kaution, og at det blev Amdsudvalget, der skulde skønne over, om det var rigtigt, at der blev stillet Kaution. Det ærede Medlem vilde ogsaa finde det rigtigt, naar en akkordsøgende havde en rig Fader, at der saa blev forlangt Kaution som Betingelse for Akkord. Ja, men det er ikke den Slags Mennesker, det er værst for at skaffe Kaution; en saadan akkordsøgende kan vel nok skaffe sig Kaution. Nej, dem, det kniber for, er naturligvis dem, der ingen velhavende Familie har. Hvis man overlod udelukkende til Amdsudvalgets Skøn, om der skal kræves Kaution, vilde de, der skaffede Kaution, blive dem, der havde let ved det; de andre faar den ikke, og Statens Risiko blev da naturligvis saa meget større. At det skulde være bedre at overlade Afgørelsen til et Skøn end at sige: i alle Tilfælde maa vi kræve Kaution, kan det ærede Medlem dog vistnok ikke paastaa. Hvis man nemlig gennemfører den Ordning, at det bliver overladt til Skønnet, vil det selvfølgelig gaa saadan, at Akkordudvalget siger som saa: Det er ikke let for os at skønne over, hvad der er rigtigt. Og navnlig fordi det i Praksis vil forme sig saaledes, at hvor der kan skaffes Kaution, er det i de Tilfælde, hvor det ikke er nødvendigt, medens der derimod, hvor det er højst nødvendigt, ikke kan skaffes Kaution, vil man selvfølgelig komme ind paa ikke at kræve Kaution.

Jeg vil gerne spørge, om jeg ikke har hørt rigtigt, naar jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at jeg sammen med mit Parti i 1927 havde stillet meget større Beløb til Raadighed, indtil 25 000 Kr., uden Sikkerhed. Er det ikke rigtigt opfattet? Det ærede Medlem svarer ikke; jeg noterede det øjeblikkelig, saa jeg antager, at naar det ærede Medlem nu tier stille, er det, fordi det er rigtigt opfattet. For øvrigt er det den samme Udtalelse, som blev fremsat af Venstres Ordfører i Folketinget. Men Udtalelsen er urigtig, thi det Forslag, vi i sin Tid fremsatte, krævede netop den samme Sikkerhed, nemlig, at Laanene skulde sættes ind efter en bestemt Værdigrænse, og samtidig skulde der stilles Kaution for indtil $\frac{1}{4}$ af Laanet. Vi staaar altsaa nu paa nøjagtig samme Standpunkt som den Gang, og den Udtalelse, at vi ingen Sikkerhed har krævet, bliver ikke rigtigere, fordi det ærede Medlem gentager den. Den er lige usand.

Det ærede Medlem indrømmede, at